

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

26. De via vnitiua & perfectiua, & ostendit quid sit, & quæ debet habere
qui ad eam cupit peruenire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

tus sanctus Pater vt religiosus nisi sit occupatus ratione obedientiæ, relictis omnibus se tradat exercitiis orationis, & contemplationis. Itaque propter vitandam prolixitatem, prætermittimus hic plura alia documenta, quæ ad hanc materiam adduci potuissent Vnde dantes finem in hac via illuminatiua, dicamus de via vnitiua & perfecta.

TERTIA PARS.

QVID EST VIA VNITIVA, ET PERFECTIVA; & de conditionibus eius, qui ad eam cupit peruenire.

CAPVT XXVI.

DIXIMVS de via illuminatiua, quæ intellectum illuminat: & quomodo monachus poterit meditando ad finem operatum, qui est adhærere Deo, per amorem pertinere: tempus est vt tractemus de via vnitiua & perfecta, quæ vnit animam cum Deo, & facit eam perfectam. Et hoc est secundum doctrinam Sanctorum, vt supra dictum est ad veram sapientiam peruenire. Diffinientes autem primo viam vnitiuam dicimus, quòd est illa qua quis bene purgatur & illuminatus amorosè vnitur creatori suo, exultando de perfectionibus eius, illi soli placere desiderans, libèter & deuote nunc ipsam magnificat, nunc laudat, nunc admiratur; totus languet amore eius, vt possit dicere illud Cantorū: Anima mea liquefacta est, vt dilectus locutus est, & illud: Fulcite me floribus, stipate me

malis, nunciate dilecto, quia amore languo. Et amor iste quo tuum quæris dilectum debet esse purissimus: scilicet principaliter propter suam bonitatem, secundum illud Psalm. Quid enim mihi est in cælo & à te quid volui super terram? id est ego purè amo te, non propter dona cælorum aut propter dona terrena, sed propter tuam summam bonitatem, propter te ipsum. Vnde considerandum est, quòd per viam vnitiuam eleuat homo mentem suam in Deum, excludens omnes vanitates, id est omnia creata: & auertit affectum sui amoris ab omni creatura, conuertens illum ad suum creatorem: & proponit sibi illud; Vidi cuncta quæ erant sub sole, & ecce vniuersa vanitas. Facitur frater sicut auis in altum se eleuans; & si occurrunt muscæ non cures, sed pertransias, dicendo: Ad solem tendo, id est, ad redemptorem meum Christum, qui est verus sol iustitiæ, qui solus est Sanctus, solus Dominus, solus Altissimus; & ideo nolo cor meum circa vanitates terrenas occupare.

Acquiritur autem hæc via per intimam re-collectionem ab exterioribus ad interiora, ab infimis ad summa, à temporalibus ad æterna.

Rursum aduertendum quòd ad acquirendam hanc viam, primo requiritur quòd homo per virtuosam assuefactionem & gratiam sit in virtutibus radicans, quòd nullam delectationem habeat in appetitu vanæ gloriæ, in cupiditate diuitiarum, in concupiscentia oculorum & gulæ.

Secundo requiritur internum silentium: vt

h

scilicet

scilicet non occupet se monachus circa exteriora, quid foris viderit, vel audierit, nihil curando tanquam si in somnis occurrissent.

Tertio, quædam cum Deo amorosa vnio: vt omnia eius iudicia, omnia facta, omnes doctrinas cum summa reuerentia amplectatur.

Quarto, quòd nihil aliud quærat, sed reputet sibi illum dilectum sufficientissimum, superexaltans eum in corde suo, diligat super omne visibile, audibile, cogitabile, & imaginabile, quia

totus { Amabilis.
Defiderabilis.
Fidelis.

Et est aduertendum quòd iste quem perfectè cupis diligere,

non est { Visibilis,
Audibilis,
Odorabilis,
Gustabilis,
Tangibilis,
Sensibilis, } sed totus desiderabilis.

Scias quoque quòd iste quem amando quæris,

non est { Terminabilis,
Figurabilis,
Numerabilis,
Circumscriptibilis,
Commutabilis,
Imaginabilis, } sed totus desiderabilis.

Vtèrius cogita quòd ille quem diligis,

{ Demonstrabilis,
Diffinibilis, }

non est	}	Opinabilis,	}	sed totus deside-		
		Æstimabilis,			}	rabilis.
		Inuestigabilis,				
		Intelligibilis,				

Quinto, quod frequenter ad memoriam reducat diuinas perfectiones, & illis intimè congratuletur. Et quamuis Dei perfectiones innumeræ sint, tamen communiter tres occurrunt, in quibus tuum affectum excitare debes, sic dicens:

O DOMINE & dilecte mi congratulor tibi, quia tu es potentissimus, non quod mihi in hoc bene sit quasi commodum meum principaliter quærens, sed quia illa est perfectio tua, quia nullum times, nullius indiges, nemo te superare potest, nemo valet tibi resistere, nullus dæmon, nullus aduersarius, & de hoc ego primo gaudeo.

Secundo Domine congratulor tibi, quia tu es sapientissimus, in te enim ipso clarissimè, & limpidissimè intueris vniuersa scilicet bona & mala, præterita, præsentia, & futura, actualia & impossibilia, temporalia & æterna, mutabilia immutabiliter, contingentia infallibiliter; & hoc totum est perfectionis tuæ: quia sic nullus te decipere potest, quia nihil te latet.

Tertio cōgratulor tibi, quia tu es summè bonus, hoc est summæ perfectionis: quia immutabiliter es bonus, & ita bonus quod quicquam te melius excogitari non potest: immo neque dignius, neque nobilius.

Quarto vtile est incipientem, habere aliqua puncta & verba, per quæ exprimat desiderium

suum affabiliter alloquendo Dominum in oratione, prout diximus in fine vię illuminatię, & dicemus in praxi huius vię capitulo sequenti.

DE HIS, QVÆ TOTA HEBDOMADA
post nocturnalem synaxim secundum viam vniuersam
meditaturus est deuotus monachus, vt sex gra-
dus possit ascendere; quibus anima
Deo adhereat.

CAPVT XXVII.

Postquam ad locum orationi statutum peruenieris, primo Crucis sacrosancto vexillo te munies, & recolligens spiritum, assumes personam filij vel sponsę cum affectu amoroso, & forma meditationem de perfectionibus & laudibus diuinis discendo in eis gustare quàm dulcis est Dominus hoc modo:

Feria secunda, quomodo est fons siue principium & finis omnium rerum.

Feria tertia, quomodo est pulchritudo vniuersi.

Feria quarta, quomodo est gloria mundi.

Feria quinta, quomodo totus est charitas.

Feria sexta, quomodo est omnium regula.

Sabbato, quomodo est quietissimus gubernator.

Dominica, quomodo est sufficiētissimus dominator.

FERIA secunda debes morosè cogitare, quomodo Deus est auctor, hoc est alpha, & o, principium & finis omnium: de cuius arbitrio omnia